

la veu de Benicarló

de Benicarló

2012:
Cronologia d'un any
per a oblidar

ÚLTIMA HORA:
NEIX UN NOU PARTIT
POLÍTIC BENICARLANDO!

ANNUS HORRIBILIS, PECATA MINUTA

Cronologia d'un any per a oblidar

text REDACCIÓ

“Volem que Benicarló siga llauradora, marinera i industrial, i per això anem a treballar els pròxims 4 anys”. Així parlava l'actual alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, durant el míting central de la campanya electoral que va concloure ficant-lo de nou en la butaca de l'alcaldia. Ho va fer davant el llavors candidat a la presidència de la Generalitat Valenciana, Francisco Camps, i amb un Auditori Municipal ple fins a la bandera.

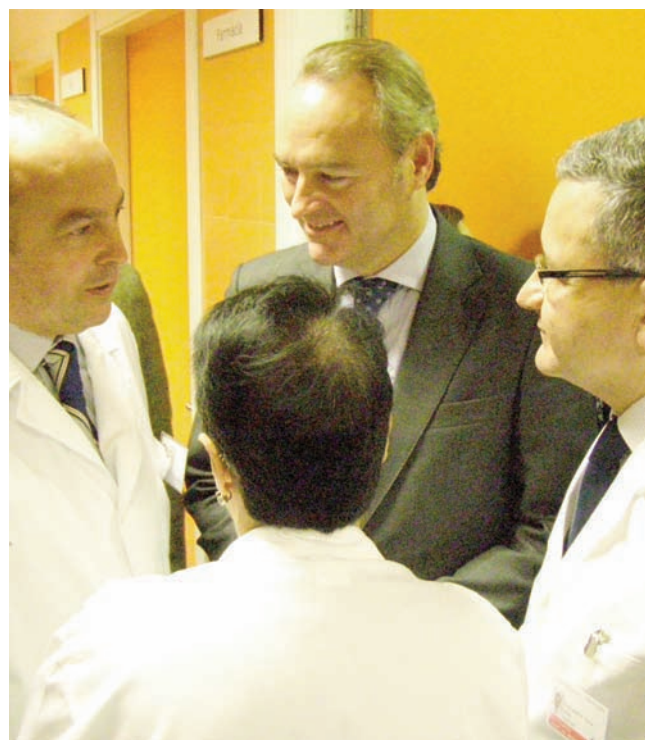
A data d'avui, ni Francisco Camps presideix el consell i fins i tot, Domingo, ha estat rellevat de la presidència local de la gavina voladora. Un dur reflex de la realitat en la qual estem immersos. Se sospita que el nostre alcalde va ser destituït del càrrec per plantar cara i cantar les quaranta amb veu ferma al seu propi partit. De poc li ha servit. Benicarló, més d'un any després de la seua arribada de nou a l'ajuntament, ni és llauradora, ni marinera ni industrial. I els ciutadans, han estat descendit a la desena categoria, si atenem a l'augment de la pressió fiscal que suporten.

EL NOU CENTRE DE SALUT, A MIG GAS

Sí que és cert que el nostre alcalde ha vist com es feia realitat dues dels seus objectius: la construcció del nou centre de salut i l'obertura de la carretera de Càlig. Açò, en titulars, queda molt bé però no és or tot el que llueix. Sí, Domingo va ser l'encarregat de tallar la cinta que obria el nou centre de salut de Benicarló, una fita pel qual han lluitat molts alcaldes i regidors de diversos signes polítics. Però el centre no està funcionant, ni de bon tros, al cent per cent. Encara esperem l'arribada dels especialistes, mentre els cars aparells amb els quals es van equipar les sales de consulta crien pols i teranyines. El de les Urgències clama al cel, donada l'escassetat d'espai de la sala d'espera. És fàcil allí agreujar les patologies dels malalts que esperen ser atesos, atés l'amuntegament que pateixen. Poc més que dir de la falta de material amb la qual s'atén els malalts, no siga cas que després ens criden catastrofistes.

DOS PAMS DE CARRETERA DE CÀLIG

Ah, sí. La carretera de Càlig. Bonics titulars per a major glòria del nostre alcalde van inundar diaris provincials i setmanaris locals. Que ja els val. Quinze anys per a fer-lo és perquè se'ls caiga la cara de vergonya. Però res més lluny de la realitat. NO es va inaugurar la carretera de Càlig: es va obrir al trànsit un tram de dos escassos quilòmetres que, ni de bon tros, solucionen la problemàtica d'aquest vial. En Benicarló, desapareguts els consellers, directors generals i altres capgrossos que van acudir a la retirada de les tanques, ens quedem amb l'“empastre”. Els usuaris diaris de la carretera, llija's els treballadors del polígon industrial, diuen que l'única cosa que s'ha fet és traslladar la problemàtica de lloc. És a dir, abans els embussos es

produïen en el mateix polígon industrial, ara passen a l'altura de la Bassa de Sales, que és on acaba la nova carretera. I és que el que no s'ha pogut solucionar, i a veure qui és el bonic que ho fa, és la problemàtica del túnel de RENFE. A cervell que va donar els permisos se li hauria de fer un monument. Per què?... o llencem els dos habitatges que hi ha a banda i banda o poc podrem fer per a solucionar aquest problema. Esment a part és el tram fins a Càlig, que ben bé que ho va reclamar l'alcaldesa d'aqueixa població. Ja veurem el que tarden en fer-lo.

DOS CARRETERES MÉS PENDENTS I ENCARA PLENS DE MERDA

Continuem. També tenim pendent de construcció la carretera Benicarló-Peníscola. Els veïns ja han fet les seues sessions. I on està el vial? El mateix que la N340. El desdoblament ja hauria d'estar inaugurat i en funcionament, però ací estem suportant les obres de l'Escorial. I el pitjor de tot: no sabem quan acabaran. La meitat dels expropiats encara esperen que se'ls paguen les seues terres, mentre uns altres aguanten la pressió pendent d'un procés judicial que ha de determinar (encara) per on va la carretera. I és que ens passa el mateix que amb les obres de la depuradora: arranquen i paren, arranquen i paren. En ambdós casos, la situació econòmica és la cortina de fum amb la qual pretenen tapar la falta de gestió dels organismes oficials.

Perquè la depuradora la tenim més que pagada els benicarlondos, gràcies al cànon que ens apliquen tots els mesos des de fa anys. Doncs ni per aquestes. La Generalitat Valenciana no paga les quantitats compromeses amb l'empresa adjudicatària dels treballs i aquesta els abandona.

ve de la pàgina anterior

Normal. Ho ha fet per dues vegades i ara, sembla que va per a llarg. Encara no hem vist a cap dels nostres representants polítics reclamar la construcció de la tan necessària depuradora encadenats a les portes del Palau de la Generalitat. Perquè és la mínima resposta que es mereixen.

...I SENSE NOVA ESCOLA

Tampoc hi ha respostes contundents a la falta de construcció del nou col·legi. Ja ningú sap què passa. Primer no tenien els terrenys, ara no tenen diners. Quan ho tenien, des de Benicarló no es va actuar amb la celeritat necessària per a tancar-los la boca, posant els terrenys damunt de la taula. Ara que els tenen, no hi ha diners. I per què no es va reservar quan es va prometre? Per què hi ha xiquets que fa cinc anys que assisteixen a classe en barracots? Per què la pròpia directora del centre escolar no reclama que els seus alumnes estiguen en les mateixes condicions que els altres? Per què encara no se'ns paga el lloguer dels terrenys on estan situats, com va reclamar un ple municipal? Són massa preguntes sense resposta, a les quals tots donen llargues mentre juren i perjuren que en breu començaran les obres de construcció. Mentre els xiquets segueixen veient com el seu pati d'esbarjo es va reduint perquè cal posar més i més barracots. Xiquets que, en la major part dels casos, no coneixen el que és un col·legi... com cal.

LA DESAPARICIÓ DE LA COSTA NORD, LA DELS LLOCS DE TREBALL... SENSE OBLIDAR 1,5 MILIONS DE SENTÈNCIA QUE HEM DE PAGAR

En el capítol de les desaparicions també podríem esmentar les obres de protecció de la Costa Nord. Intens any de titulars de premsa plens de promeses de diners que ens anava a arribar a "mogollon" per a la protecció. I el que vaticinava La Veu s'ha complert: les interferències d'un grup d'entesos en la matèria han donat al

trast amb les intencions del ministeri, que va arribar a presentar un projecte per a l'execució immediata de les obres. A 31 de desembre, els diners una vegada més s'han volatilitzat. Per cert: els benicarlantos ens hem gastat un bon pessic en un estudi de batimetria de la costa que no ha servit per a res. I ho hem pagat entre tots, en detriment d'altres coses més necessàries. Com els centres socials, el conservatori i altres necessitats, que hem vist retallades en aquest any que s'acaba, per culpa de la falta de gestió dels nostres municipes.

Per exemple, en matèria de creació d'ocupació no hem vist que es moguera res de res. Més bé al contrari, s'han destruït nombrosos llocs de treball malgrat que ara tenim una flamant regidoria de Promoció Econòmica. I aquest, paradoxes de la vida, ha estat l'any del tancament de dos organismes oficials que tenien seu a Benicarló: Aidima i el Servef. Esment a banda són les nombroses

empreses de la nostra població que, per uns motius o per uns altres, s'han vist obligats a tancar les seues portes. O l'escandalosa pèrdua de poder adquisitiu dels treballadors del carrer, per culpa de les polítiques econòmiques dels nostres governants. O la vaga de les farmàcies pels impagaments. O la problemàtica que ha embolicat als pescadors per l'assortiment del gasoli al port. Ni llauradora, ni marinera ni molt menys industrial.

Bé, i no oblidem la sentència dels tribunals que ens obligarà a pagar 1,5 milions d'euros, molt aviat, per l'oblit del nostre ajuntament de presentar lletrat a la demanada. Hores d'ara, ningú ha assumit la seua responsabilitat.

Senyor alcalde, caldria que s'ho fera mirar... no voldríem que el 2013 és convertira en un altre *Annus Horribilis*. I vosté?

Els aparadors més nadalencs reben el reconeixement de l'Ajuntament

text i foto REDACCIÓ

L'alcalde i la regidora de Comerç han entregat els premis als comerços guanyadors del XVIII Concurs d'Aparadors de Nadal. L'acte també ha comptat amb la presència dels alumnes de l'IES Ramón Cid i l'IES Joan Coromines que han participat en el concurs.

El primer comerç en rebre el reconeixement de mans de l'alcalde, Marcelino Domingo, i la regidora de Comerç, María Ortiz, va estar l'Estanc Número 1, del carrer d'Ulldecona, que va guanyar el tercer premi del Concurs d'Aparadors de Nadal. Seguidament, els gerents de Triat Esport van recollir el segon premi, acompanyats dels alumnes de l'IES Joan Coromines, que han col·laborat en la confecció de l'aparador. En tercer lloc, va ser el torn per al premi a l'originalitat, que va recaure en un comerç veterà en aquests premis, Abonos Calsilla. El gerent del comerç també va recollir el premi acompanyat, en aquest cas dels alumnes de l'IES Ramón Cid, que l'havien ajudat a

preparar l'aparador. I finalment, va ser el torn del guanyador d'enguany, el forn de pa Àvila. Tots els premiats van agrair el reconeixement i han elogiat la iniciativa d'implicar els alumnes dels centres de secundària en la confecció dels aparadors.

PAGARÀ LA SENTÈNCIA DE CORTS VALENCIANES EN CINC ANYS

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló ha aconseguit fraccionar el pagament d'una sentència urbanística que l'havia condemnat a pagar 1,5 milions d'euros a una empresa per una expropiació. José María Serrano, regidor d'Hisenda, va explicar que "s'ha negociat amb l'empresa perquè l'ajuntament no podia afrontar el pagament d'aqueixa quantitat de cop". Així, els representants de Odemira han acceptat "el pagament en cinc anys. Durant el primer trimestre de 2013 s'abonaran 298.253, que són els interessos de la sentència". Els pagaments es prorrategen a raó d'annualitats de 321.000 euros fins al 2018. D'aquesta manera, Benicarló satisfarà el deute a la qual el va condemnar el TSJCV en sentència ferma. L'empresa Odemira va dur al consistori davant els tribunals al considerar inadequat el pagament de l'expropiació realitzat per a l'ampliació de l'avinguda dels Corts Valencianes. El projecte redactat pels tècnics municipals va considerar necessària l'expropiació de dues finques propietat de Odemira, que van ser valorades en 167.000 euros. L'inici de l'expedient es va votar en el ple de 24 de gener de 2007. L'empresa Odemira va recórrer al jurat d'expropiacions, que va valorar els terrenys en 305.000 euros. Però al creure que la taxació encara estava per sota del valor real dels terrenys, van presentar un contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, reclamant en aquesta ocasió 1'3 milions d'euros i 200.000 euros en concepte d'interessos, que és la quantitat que ara ha de satisfer el

consistori benicarlando.

D'altra banda, l'edil d'Hisenda es va mostrar confiat que el deute que la Generalitat Valenciana té encara amb el consistori benicarlando "es pagarà en breu". Serrano va recordar que "és una quantitat fluctuant, perquè van pagant i alhora adquirint noves obligacions de pagament". En línies generals, el consell deu a l'ajuntament 1.5 milions d'euros en concepte de subvencions diverses, i un milió d'euros a l'organisme autònom de centres socials especialitzats pel mateix motiu.

El poder evocador de l'olfacte

text i foto REDACCIÓ

El Mucbe acull fins al proper 13 de gener, una interessant exposició sobre l'olfacte, el sentit oblidat de la memòria. La mostra recull més de 50 aromes diferents, des de la vainilla fins a la mirra, inclosa una aproximació als olors de les diverses civilitzacions que han protagonitzat la història.

L'alcalde de Benicarló, acompanyat de la regidora de Cultura, Nieves Eugenio i la directora de l'Àrea de Negoci de "la Caixa", va inaugurar l'exposició "Ficar-hi el nas. Essències i fragàncies natural", organitzada per l'Obra Social "la Caixa" en col·laboració amb l'Ajuntament. La mostra ofereix als visitants la possibilitat de desenvolupar a través de les més de 50 aromes exposades, el sentit més oblidat, el de l'olfacte, el que té més capacitat d'evocació de records llunyans.

De fet, una de les parts de l'exposició pretén explicar precisament els mecanismes del cervell que fan que una determinada olor ens reporte a una situació viscuda fa molts anys. En altres zones de la mostra podem trobar també una recreació de les olors que trobaríem si entréssim en una cova habitada per homes primitius o l'olor que desprenien els banys àrabs. A més, també es poden olorar aromes tan comuns com la taronja, la vainilla o la maduixa, al costat d'altres aromes menys conegudes, com la mirra o la secreció líquida de la civeta, un xicotet animal africà amb el qual, segons la llegenda, es perfumava el rei Salomó.

L'exposició inclou una interessant aportació de l'empresa IFF, dedicada precisament al sector de les fragàncies. La multinacional ubicada a Benicarló ha col·laborat amb una mostra didàctica sobre el treball d'obtenció artesanal de les fragàncies naturals.

Totes les persones interessades a fer una visita guiada a l'exposició poden telefonar al Mucbe (964 46 04 48) o escriure un correu electrònic: correu.mucbe@ajuntamentdebenicarlo.org.

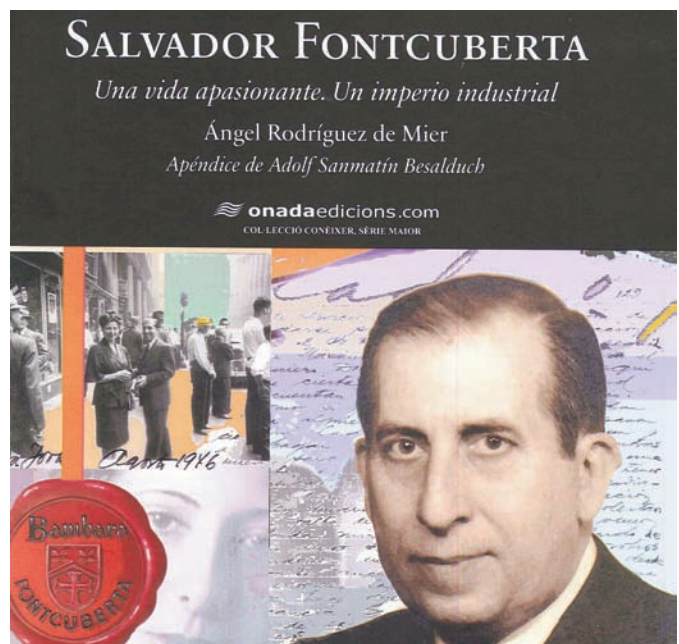
De moment, totes les visites previstes per a grups escolars ja estan completes.

Presentació del llibre "Salvador Fontcuberta. Una vida apassionant. Un imperi industrial"

text i foto REDACCIÓ

Dijous passat ,dia 20 es va presentar el llibre "Salvador Fontcuberta. Una vida apassionant. Un imperi industrial", d'Àngel Rodríguez de Mier.

Aquest important treball d'investigació, que ha precisat més de tres anys de treball i mig centenar d'entrevistes, repassa la vida d'aquest important industrial, la fàbrica del qual va marcar tota una època a Benicarló. La pertinència d'aquest treball va tindre el suport del públic que va omplir la sala del restaurant El Cortijo. L'acte va ser presentat per Josi Ganzenmüller i van intervindre José Joaquín Esteller Foix, nebot de Fontcuberta, a més d'Adolf Sanmartí, historiador i autor del apèndix, i l'alcalde Marcelino Domingo, que va tancar l'acte amb unes paraules d'agraïment vers l'autor, que va signar molts exemplars. El llibre ha estat editat per Onada Edicions.

DEUTE DINS DE LA LEGALITAT

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló disposa de cinc milions d'euros de crèdit per a arribar al màxim permès per la llei. José María Serrano, regidor d'Hisenda, va puntualitzar que el consistori deu en aquests moments 12.6 milions d'euros, el que el situa en un índex d'endeutament del 60.9%. L'edil va recordar que el màxim permès per la llei és del 75%. "Si el sostre tornara a col·locar-se en el 110%, com estava abans dels ajustaments, aquesta disponibilitat arribaria a els 13 milions d'euros", va assegurar Serrano. Malgrat aquest 'alleujament' econòmic, l'edil va sostenir que si en el pressupost aprovat aquesta setmana s'hagueren inclòs inversions, "s'hagueren descompensat els paràmetres i el pressupost haguera estat inestable segons determina la llei d'estabilitat pressupostària". El deute que en aquests moments té el consistori està dividit en crèdits sol·licitats per l'ajuntament per a inversions, que ascendeixen a 10.9 milions d'euros, els 365.000 euros en avals dipositats pel consistori per al pla de competitivitat turística i els lliuraments de 1.3 milions d'euros que ha de retornar a l'estat corresponents als anys 2008 i 2009.

GASTOS	
GASTOS DE PERSONAL	8.386.454,47
GASTOS CORRIENTES	7.375.032,61
GASTOS FINANCIEROS	220.000,00
TRANSFERENCIAS CORRIENTES	1.007.283,44
INVERSIONES REALES	247.178,29
ACTIVOS FINANCIEROS	6.000,00
PASIVOS FINANCIEROS	1.588.051,19
	18.830.000,00

NADAL AL MERCAT DE BENICARLÓ

text i foto NATÀLIA SANZ

L'Agrupació de Restauradors de Benicarló va elaborar un menú nadalenc en el Mercat Municipal. D'aquesta manera, les instal·lacions donaven oficialment la benvinguda al Nadal amb la col·laboració de l'Agrupació, que van elaborar en directe un deliciós menú nadalenc: llagostins al llimó, petxina de pelegrí de llagostins i carxofes, sopa de peix, panatxé de verdures, daurada amb creïlles i costelles d'anyell de llet amb verdures. A més, van preparar un assortiment de dolços que es van

repartir entre els clients del Mercat. El menú es va sortejar entre els quatre mil tiquets dipositats pels clients que havien comprat durant tota el matí en el Mercat. La Jornada de Nadal del Mercat també es va aprofitar per a fer el sorteig que ha posat fi a la campanya que s'ha portat a terme durant tot el mes de desembre per a fomentar les compres en els comerços de Benicarló els dissabtes a la tarda. En total, es van sortejar 50 menús de Nadal que els afortunats (clients que han comprat els dissabtes a la vesprada) podran degustar en els diversos restaurants de l'Agrupació. En aquesta campanya s'han arreglat més de 2.000 tiquets.

ELS PESSEBRES PARTICULARS MANTENEN LA TRADICIÓ NADALENCA A BENICARLÓ

text i foto NATÀLIA SANZ

22 vivendes benicarlandes obriran les seues portes aquests Nadal per a compartir amb els seus conciutadans el Pesebre que instal·laran en sa casa.

És una tradició que, gràcies a la Associació de Pessebristes del Baix Maestrat, ha pres nou impuls i ofereix novetats tots els anys. La primera és que la pròpia associació ha instal·lat enguany en el Edifici Gòtic una exposició que gira entorn de la construcció d'aquests elements decoratius nadalencs. En el centre de l'edifici es pot contemplar la recreació d'un descomunal Naixement del tipus diorama, un estil que practiquen molts dels belenistas benicarlandos. És l'aperitiu per a la visita als Pesebres particulars, que obriran les seues portes totes les vesprades de 18 a 21h. perquè els benicarlandos puguen gaudir de la seua paciència i les hores de treball que han invertit en la seua elaboració. D'aquesta tradició participen tant les parròquies de la ciutat com diferents associacions del municipi, així com nombrosos particulars afeccionats a aquest noble art. I és que, malgrat que molts d'ells segueixen la tradició tots els anys, cada Nadal la presentació és diferent. Múltiple enguany, després de la realització de tallers creatius durant aquest estiu.

L'associació va organitzar dues que van ajudar als betlemistes a conèixer noves tècniques i els van acostar a l'ús de nous materials, com el poliespà i l'escaiola. Es tracta de productes que, treballats convenientment, permeten la recreació d'espais i la simulació d'elements de la naturalesa com oliveras. És per això que qui més i qui menys ha invertit mesos i mesos de treball per a fabricar cases, decorats i menuts detalls amb els que sorprendre els visitants. Els Betlems aprofiten habitualment baixos buits o els garatges dels habitatges per a ser instal·lats, en un treball que ocupa a famílies senceres durant mesos. I és que els betlemistes benicarlandos no deixen gens a l'atzar; des dels rius als arbres i plantes que decoren les instal·lacions, cada menut detall és acaronat al màxim. Fins i tot la il·luminació és estudiada al

mil·límetre per a crear diferents ambients. Així, benicarlandos i gents vingudes de tota la comarca no dubten a passejar totes les vesprades seguint el plànol que el consistori facilita amb l'emplaçament dels pesebres oberts al públic. Una lluminosa estrella de Betlem és l'encarregada d'assenyalar el lloc exacte perquè ningú es perda. I el consistori, el garant d'aquesta tradició gràcies a la publicitat que realitza d'aquest costum i la visita que cada any realitza la delegació oficial. Enguany serà el dia 29 de desembre quan es reunisquen els membres del consistori, Comissió de Festes amb Reina de les Festes i Dames de la seua Cort d'Honor i el Grup de Danses La Sotà amb l'objectiu de visitar tots els pesebres de la ciutat.

LA TAULA DEL SÈNIA: LLUITANT COM UN PEIX FORA DE L'AIGUA PER SOBREVUIRE

text i foto NATÀLIA SANZ

La Mancomunitat de la Taula del Sénia iniciarà el 2013 amb una retallada pressupostària que deixarà els seus comptes en una desena part del pressupost que ha tingut en aquest exercici. Quatre dels seus sis empleats a temps complet cessaran en els seus llocs el 31 de desembre. En aqueixa mateixa data es tancarà l'oficina que l'ens té a Benicarló, després de tancar recentment la de Vall de Roures. La situació, segons el president, Marcelino Domingo, "l'únic i greu problema és que, mentre els anys anteriors havia més de 5 milions d'euros de pressupost gràcies a aportacions de l'Estat i de les Comunitats Autònomes, enguany la xifra s'ha reduït a una desena part. Així, amb mig milió d'euros de pressupost, "ha estat necessari reajustar la Mancomunitat a la realitat actual". Res a veure amb aquell il·lusionant projecte que va reunir als alcaldes de Vinaròs, Alcanar, Ulldesona i La Sénia a l'agost del 2003. Sobre la taula problemàtiques comunes a les poblacions d'un costat i altre del Riu Sénia, separats per una barrera administrativa malgrat la proximitat dels seus serveis. El projecte va creixent i prenent forma i en el 2005, després d'un viatge a Madrid per a reunir-se amb tres alcaldes i ser rebuts pel president del Senat, s'acorda la constitució de la Mancomunitat de municipis. S'inicia així una marxa que ara, després de set anys de treball oficial, patirà un aturada considerable per les retallades pressupostàries. Arrebre queden anys en els que els 27 municipis integrants de la mancomunitat han rebut ajudes per diferents conceptes. Les més quantioses, les del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, gràcies al Conveni signat el 31/01/2007 entre la Direcció general de Desenvolupament Industrial i la Mancomunitat. En ell s'atorgaven importants ajudes als ajuntaments i empreses dels pobles de la Mancomunitat. La part de subvenció a fons perdut només era per a ajuntaments i institucions i anava destinada a la creació de sòl industrial. Però a més s'atorgaven crèdits sense interès a 15 anys i amb 5 de cadència per a empreses, però només per a terrenys, edificis i maquinària. El paper de la Mancomunitat era el de divulgar les ajudes, informar tots els projectes que es presenten en el seu territori i, posteriorment, fer el seguiment de les ajudes atorgades. En total, durant els cinc anys de vigència del conveni es van aprovar el 82% de les ajudes, amb 3.194.491 € en total de les subvencions a fons perdut. El total de crèdits concedits va ascendir a 19.209.365 euros, sent el total de les ajudes de 22.403.856€ €. La Mancomunitat ha gestionat a més tres tallers d'ocupació i ha desenvolupat nombroses actuacions en camins rurals, gràcies a convenis amb el Ministeri de Medi ambient. Però potser el projecte desenvolupat per la mancomunitat que més repercussió nacional i internacional ha tingut és el de la recuperació de les oliveres mil·lenàries. A partir de l'Inventari d'oliveres mil·lenàries fet per la M-TdS, es va elaborar el Projecte per a l'Associació Territori Sénia, una entitat sense ànim de lucre, formada al 50% per sectors econòmics i al 50% per la Mancomunitat. Es va presentar en el 2009 a la convocatòria del Ministeri, obtenint la màxima ajuda: 1.230.000€ per a 4 anys. Els objectius del Projecte eren la posada en valor de les

oliveres mil·lenàries i els seus olis, la millora de tots els olis de la zona i l'establiment de sinergies amb altres sectors. L'execució del projecte s'ha fet conjuntament entre l'Associació i la Mancomunitat, i la supervisió l'ha realitzat una Comissió Mixta. L'execució del projecte ha acabat el 15/11/12 havent-se aconseguit i superat tots els objectius inicials. Però malgrat aquesta gestió, i segons va denunciar el president de la mancomunitat, "fins a ara no tenim suport de la part valenciana". I és que el pressupost ordinari de la Mancomunitat per a enguany és de 150.000€, "però gràcies a la Generalitat de Catalunya i al bon treball de Jaume, Tere i Xus elaborant uns bons projectes tindrem 210.000€ més". 143.000 euros seran per al projecte OLIVAT i 67.000, per a formació i ocupació de desocupats. "En molta menor quantia també hi ha ajudes de les Diputacions de Tarragona i Terol", va assegurar Domingo, qui es va mostrar confiat que "espere que tant la Generalitat Valenciana com la Diputació de Castelló durant l'exercici també ens donen la seua ajuda i, més, tenint present que els 15 municipis valencians vam representar aproximadament el 60% del total de la Mancomunitat". En qualsevol cas, segons va detallar el reelegit president, en la carpeta de treball per a enguany estan el Conveni Desenvolupament Rural 2011 que s'ha acabat d'executar enguany. Pel que fa al Conveni de reindustrialització, Domingo va recordar que "encara que s'han rebaixat molt les ajudes, a la Cooperativa de La Jana se li han donat 114.000€ de préstec a baix interès". A més, "cercant possibles solucions, ens hem reunit amb el Ministre Arias Cañete i els Directors Generals, amb els Presidents de la Comunitat Valenciana (Alberto Fabra) i el de Catalunya (Artur Mas), Consellers i Presidents Diputacions, etc", dels quals estan esperant resolució.

APROVAT UN PRESSUPOST QUE TINDRÀ 1,3 MILIONS D'EUROS MENYS

text NATÀLIA SANZ

Benicarló ha aprovat el pressupost del 2013 amb els vots a favor de l'equip de govern del Partit Popular. L'oposició integrada pel PSPV i Bloc-Compromís, va rebutjar donar suport als comptes municipals. José María Serrano, regidor d'Hisenda, va ser l'encarregat de defensar els números durant la sessió del ple extraordinari en el qual es van aprovar. L'edil va definir el pressupost d'enguany com "condicionat per les circumstàncies econòmiques i centrat en el manteniment dels serveis públics". Així, va detallar que els comptes han patit una retallada d'un "6'76% respecte al 2012, que suposen 1,3 milions d'euros menys". La xifra s'ha reduït gràcies a l'estudi "en detall de cadascuna de les 543 partides de despeses que componen aquest capítol". Serrano va assegurar que d'elles "s'han modificat 243 partides, després de llistar-se i revisar-se totes les factures que es pagaven en anys anteriors per a veure si es podien reduir despeses". altres punts en els quals s'ha aconseguit reduir la inversió és "amb l'amortització de noves places que havia vacants en la plantilla o la reducció de les retribucions als regidors i grups polítics". Només en aquest últim apartat el consistori s'estalviarà 40.000 euros en aquest pròxim exercici. També es redueixen les atencions protocol·làries d'ajuntament en un 25% o les despeses financeres pel descens dels tipus d'interès. Per contra, els comptes municipals han hagut de reflectir l'augment de l'IVA que ha entrat en vigor enguany i que ha suposat "un sobrecost dels serveis que suposarà 180.000 euros més que l'any passat". La factura de l'electricitat es durà també un bon pessic, en concret "160.000 euros més que l'any passat". Serrano va manifestar la seua satisfacció pels comptes que va presentar davant el ple ja que va assegurar que "compleixen amb la llei d'estabilitat pressupostària".

El portaveu del PSPV, José Antonio Sánchez, va sostenir que el pressupost presentat a aprovació "és el fruit de les

polítiques populars de pa i circ" que pretenen "promoure i mantenir el clientelisme polític". El socialista va titllar a l'edil socialista de tenir una "actitud antidemocràtica" després de, va dir, negar a l'oposició la informació que li van sol·licitar en dues comissions sobre el pressupost. Sánchez va criticar que les transferències de la Generalitat "se segueixen pressupostant ajudes que no arriben mai i algunes s'han pressupostat fins i tot amb menys. No van ser tampoc del grat dels socialistes les despeses de la partida de Personal, que "representen el 44'5% del pressupost municipal". Per això van demanar a Serrano que es faça efectiva la requalificació de llocs de treball. Finalment Sánchez va censurar que no haja recursos per a poder portar a terme inversions i no obstant això, "el conservatori ens seguirà costant 600.000 euros anuals perquè no han fet cap gestió seriosa i contundent en 15 anys perquè es fera càrrec de la seua gestió la Generalitat".

Des de la banqueta del Bloc, es va criticar a l'equip de govern per augmentar els impostos "el subministrament d'aigua en un 5'18%, les taxes de cultura, l'IBI i la taxa d'escombraries". Joan Manuel Ferrer, portaveu de la formació, va lamentar que "sempre resulten perjudicats els mateixos: els autònoms, les menudes empreses i les famílies amb jubilats a casa". En aquest sentit, va retraure a l'equip de govern l'absència d'inversions per a crear ocupació en la ciutat. "La situació real és que hi ha 27.678 desocupats a Benicarló, dels quals 1.800 tenen menys de 45 anys. Les famílies ho estan passant molt mal i algunes només disposen de 400 euros per a pagar-lo tot. Cap a on estan mirant?", va lamentar Ferrer. És per això que va anunciar que "anem a votar en contra perquè aquests pressupostos no són suficients per a restablir l'economia local i no contempen esforços perquè quan l'economia es recupere aqueixes persones puguen estar dins del mercat laboral", va concloure.

EDITORIAL

865

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995**S'acaba l'any... però no s'acaba bé**

Si mirem retrospectivament com ha anat l'any, en clau local, podem afirmar de manera rotunda que de cap de les maneres s'han complit les expectatives que els nostres governants ens van prometre en el seu moment.

No, no passarem ací a enumerar tot el seguit de bones intencions i fites que el nostre alcalde Marcelino va proposar-se al començament d'enguany, això ja ho faran des del seu partit, ací el que farem serà fixar-nos en unes poques que pensem havien de ser representatives i que, o no s'ha fet, o s'han quedat a mitges.

Així, podem ficar en el seu haver que, al final, vam tenir acabat el nou ambulatori, tot i que amb manca de personal per poder gestionar-lo amb totes les seues possibilitats. Podem deixar en el seu haver, amb molta benevolència, la carretera de Càlig, que al final només ha pogut ser dos trams i fins al polígon (la resta, des de Benicarló, i el tram del polígon fins a Càlig...), i que va representar, sobretot, un acte pamfletari, amb dos inauguracions de poc més de quatre quilòmetres.

I fins ací hem pogut llegir. Ara comença el veritable calvari d'unes quantes, però no menys importants fites que, desgraciadament, o s'han quedat pel camí o simplement han desaparegut del seu mapa conceptual.

Comencem per la primera, la depuradora. Obres paralizades només començar i tornades a paraitzar només anunciat que es repreien. Resultat, ací no depurem res i ja veurem quan ho farem. La segona, el nou col·legi Àngel Esteban, molt bonics els plànols, però, hores d'ara, ja veurem quan s'acaba de fer. La tercera, la carretera vella de Peniscola, que anava juntament amb la de Càlig, al final ha quedat completament desapareguda en la batalla pressupostària i ja ni es parla d'ella tampoc. Bé, cal dir que li van ficar una capa d'asfaltat, per rentar-se la cara,... però pagat per nosaltres.

I no cal continuar més, només fer-nos cinc cèntims del bon rastre de deures que encara se li han quedat pendents per fer: conservatori, Costa Nord, Centres Socials, Canalització Rambla Acalà, Partida Povet, Edificis municipals amb patent autonòmica, ...

Senyor alcalde, la saca encara esta massa carregada i poques, o molt poques, són les expectatives d'aconseguir buidar-la en aquest any que ara comença. I és que si fem cas del seu pressupost i el de la Generalitat molt ens temem que, d'ací un any, tornarem a estar igual. Tant de bo ens errem però amb el llast del Milió i mig d'euros que, a més, haurem de pagar per la sentència del Suprem, per incompetència política manifesta, sembla més bé, que, desgraciadament, la tornarem a encertar.

També hi vam tenir la nota curiosa, l'adéu d'un regidor, si més no carismàtic on els hi haja, Cuenca. Periodísticament parlant donava molt de joc.

I ací a la cantonada ja tenim preparat el 2013 que esperem arribe més ple de notes curioses i no tan de desastroses.

CARXOFA I PANISSOLA

CARXOFA: A tota la bona gent benicarlanda que no confonen solidaritat amb caritat. Totes aquestes ONG que amb el seu esforç i malgrat els entrebancs continuen transmetent esperança a tots els desheretats de la Terra que viuen a Benicarló.

PANISSOLA 1: A tots el polítics del PP local perquè, després de saber-se que a la Generalitat valenciana li ha costat 48 milions d'euros cada any la fórmula 1, no han dimittit i continuen militant en un partit que tan a les clares ha permés que els diners dels valencians es gastaren en coses que no eren importants.

PANISSOLA 2: Als regidors del PSOE i BLOC locals per la seua manca de contundència a l'hora de fer oposició. Una miqueta més de sang a les venes, per favor!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

Es funda un nou partit polític a Benicarló

text AGÈNCIA ERE

A partir d'ara, els ciutadans de Benicarló tindran una nova opció a l'hora d'acudir a les urnes.

La notícia es va donar a conèixer sobtadament aquesta setmana, quan diversos ciutadans destacats de la localitat van anunciar que, reunides les signatures i fets els tràmit necessaris, conformaven un nou partit polític que començaria la seua activitat a partir de l'any nou. Aquest partit polític local compta amb una seu dotada d'una moderna televisió i cafetera amb molinet, sent una de les millors equipades de la localitat. Segons qui serà candidat principal d'aquesta nova formació: "Estem disposats a portar a terme totes les accions necessàries per a constituir-nos com una força efectiva i resolutiva". En la roda de premsa, en la qual es va servir als nombrosos assistents torró del dur i del bla, ja es van deixar caure diversos dels noms que encapçalaran la llista electoral que després desvetllarem. Aquest nou partit es denominarà "La Veu de Blo" i compta a més amb el suport quasi unànime de la premsa local. Els seus integrants duïen samarretes amb el lema "Votans a nosaltres, Botals a ells" i una llista de promeses electorals que abasta tots els àmbits de la vida benicarlada. Les falles, per exemple, se celebraran a l'agost i les festes patronals en època de falles, per a ajustar-nos, segons el regidor de festes, a l'horari europeu. Una altra de les propostes del nou partit va suscitar acalorats aplaudiments entre els assistents: El mercadet dels dimecres se celebrarà dins del pàrquing de la plaça constitució. D'aquesta manera se solucionen dos problemes: la gent aparca sobre la plaça, ja que baixar amb el cotxe fins al pàrquing dona mandra, i els dies de pluja les compres seran més còmodes. La següent mesura que adoptaria aquest partit de nova creació és canviar el sentit de totes els carrers del nucli urbà, així com la numeració dels pisos. Els parells seran ara imparells i els altres parells. D'aquesta manera s'ha calculat que el carter estalviarà dotze cèntims de gasolina a la setmana, beneficis que es destinaren a la creació de dos centres d'investigació filatèlica i numismàtica, que seran finançats íntegrament per la

Generalitat. Aquest acord és viable gràcies a la proximitat de l'aeroport de Castelló, i l'edifici singular que acollirà aquest centre es construirà amb les pedres de l'antic far en la nova rotonda del centre comercial costa azahar. El dissenyador estrella de l'edifici no ha estat desvetllat però respon a les inicials A. C. La setmana pròxima es rebran els cartells de presentació del partit, que actualment es troben en procés de fabricació en una impremta de León, i s'oferirà una xocolatada commemorativa de l'esdeveniment.

Alguns dels integrants del partit i futuribles regidors del nostre Ajuntament son reconeguts homes i dones que al llarg dels anys han format part d'aquest humil panflet, com ara Robespierre, que seria l'alcalde, regidors d'esports ex aequo "els del futbol", d'urbanisme serà regidor "El lector" i la regidora de festes i falles no cal dir qui seria. Una macroregidoria d'interior, policia i més coses, per a la colla dels tafaners que farien de supervisors i cobrarien doble per assistència als plenaris. Turisme i sanitat estarien sota la batuta del Dr. Climent. Per estalviar diners eliminarien una de les regidories més inútils, evidentment cultura i educació... i fins ací hem pogut aclarir els principals noms de la llista.

També hem sabut, de fons molt poc informades, que d'altres partits polítics ja estan pensant en fer campanya a la nostra ciutat veïna del nord.

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

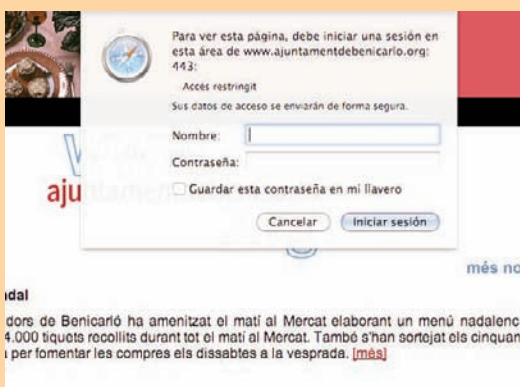
L'oposició real

Mireu quines coses passen en este poble. Els tafaners, com sempre tenim l'orella parada, i per això ens assabentem de tot, hem escoltat una cosa que ens ha fet molta gràcia. Segons sembla, corre el rumor per la casa gran que a l'equip de govern del PP li ha sortit una oposició nova atès que la que té no va... ni amb el vent de popa. I allà va que trona, ni us penseu qui és qui més oposició fa, segons hem sabut de bona tinta de fonts ben xafarderes: *La Veu!* Sí, el que llegiu, el pamflet este en què escrivim resulta que, a ulls de molts del d'allí dins, és la "pitjor", en el bon sentit de la paraula, oposició, que estan tenint Marcelino i el seus companys de viatge en l'actual legislatura. Arrea-li bona, *La Veu de Benicarló* convertida en oposició de govern. No res, tu! Les voltes que fa el món!

Fent camí cap a Itaca?

Els tafaners, després d'haver escoltat les "lloances" populars sobre aquesta qüestió ja ens estem plantejant si no fer-los cas i, de cara a la propera legislatura, animar el personal que escriu ací perquè forme un grup polític i es presente a les eleccions. No creieu que seria la pera? De més verdes en maduren, no? Mare de Déu quin esglai els agafava a alguns si esta colla de talibans de la llengua tirés el carro pel pedregar i decidís de fer el pas i anar per feina. S'imaginem els del futbol de regidors d'esports... fent tàndem! I al lector, que sempre els vol fotre fora, de regidor de policia! I a Robespierre fent de Kuen-ka o de Salao! I a nosaltres fent de regidors d'Economia i Hisenda? La de peles que guanyaríem. Tots els caps de setmana serien festa grossa a Benicarló! I si la Barbaritat Valenciana no paga... nosaltres tampoc a ells. Quin desgavell. Osti tu, podria ser la bomba. Què diem,

text LA COLLA DE TAFANERS

la notícia de l'any! Què diem de l'any, del mil·lenni! Sort que estem a 28 de desembre... i ja sé sap! Ara, estaria bé... no?

Contrasenya al web

Un tafaner ens ha contat que, de vegades, quan entra a la pàgina web de l'ajuntament li surt una pantalleta per a ficar la seua contrasenya i el seu nom. Altres tafaners han fet la prova des del seus ordinadors i no els ha passat el mateix. Al final, la colla dels tafaners, ha arribat a la conclusió que això és un problema... personal. Sí, tal com sona, que segurament deuen saber que, el tafaner en qüestió, sempre entra allí... per a criticar! Clar, i com és lògic i normal... volen saber d'on els vénen tantes garrotades. De tota manera, la colla ja li hem dit al tafaner en qüestió, que no cal que patisca, que les seues dades sempre estaran protegides per la LOPD. I si no sempre podrà recórrer a Mariano.

Aquí se fia

Hi ha coses que els tafaners no acabem d'entendre del tot. Surt el regidor d'Hisenda, Serrano, i diu que la Generalitat els deu més de dos milions i mig d'euros... però que no poden fer res. A vore que si ho entenem: ens deuen una pasta gansa, hem de pagar serveis de què hauria de fer-se'n càrrec la nostra Barbaritat Valenciana i no passa res! Doncs no ho entenem. No hi ha mecanismes per fer pagar a aquesta colla de brètols els diners que són dels benicarlantos? No es deu poder denunciar Fabra i companyia per no acomplir amb el seus deures o promeses? O és que això de ser del mateix partit... els fa tenir les mans lligades?

Mirem al moll

Osti tu, quin merder tenim muntat al port amb l'assumpte dels sortidors de gasoil per a les barques. Doncs no se n'han d'anar al poble veí del nord a omplir el dipòsit? Que estem bojós ací! Entre la Barbaritat Valenciana, que promet una concessió per una banda i després imposa multes per l'altra als mariners, aviat aconseguiran que el port es quede buit de barques... pròpies. Per què serà que això de les concessions sempre té una segona lectura i li toca sempre... En fi, ja ben que no sol ploure mai a gust dels mariners, i menys en aquest poble, que presumeix de sector naval quan ho necessita però el té ben oblidat per norma general. Mireu-ne una mostra en la memòria periodística de 2011 publicada per Onada: *Semblança d'un any*. Entre el centenar de retalls periodístics amb què es repassa l'any tan sols tres, 3, tres, fan referència a problemàtiques que afecten els mariners. Bé, quatre si hi comptem l'alliberament del mero Calimero, un semental que ha de renovar definitivament la fauna marina de les Columbrets... I això en un període marcat pel relleu al cap

ve de la p gina anterior

del *Cabildo*, per la finalització de les ajudes europees a la renovació de la flota, per la renegociació d'infininat de tractats de pesca internacionals, per la crisi constant de preus i l'augment dels impostos sobre el carburant i altres episodis que fan tremolar cada dia els homes de la mar. Quasi res portava el diari enguany, però no l'hem sabut llegir!

El poder evocador de l'olfacte

Al Mucbe fan una exposició amb el subtítol "El poder evocador de l'olfacte" i, com no, la IFF és part de la mostra (com la tenim a casa...), la qual cosa no deixa de ser curiosa perquè, si no es pot negar que una indústria de fragàncies és adient a una mostra com esta, també cal dir que el "poder" que ens arriba habitualment al nas, més que "evocador" ha sigut, de vegades, "abocador". Curiós resulta, si més no que, per altra banda, tenim també unes jornades amb l'indústria química a debat... amb Ashland com a participant. Curiosament, sembla que el sector químic no esta patint la crisi si fem cas de les paraules de Nathalie Serra, de la IFF... que bé, no?

De fora vindran...

Ja estem un altre camí. I així ha estat amb l'arribada del panxut eixe vestit de roig i amb barba blanca... de fil enganxat. No hi ha manera, ací ens apuntem a tot el que bé de fora i acabem perdent el que és autènticament nostre. Li hem agafat tant de gustet a això d'apuntar-nos a tot que no sabem on comença la carxofa i acaba el Nadal. Ara va i el personatge este del Pare Noel, santa Claus, sant Nicolau... ens el porten d'occident amb el trenet dels peníscolans, que igual serveix a l'estiu per a passejar turistes que per a arrossegar una carrossa que, si no anem errats, devia ser de festes. Certament, no podem dir mai que ací no ho reciclem tot: falles, Halloween, sant Nicolau... tot per no deixar perdre ni una festa. No

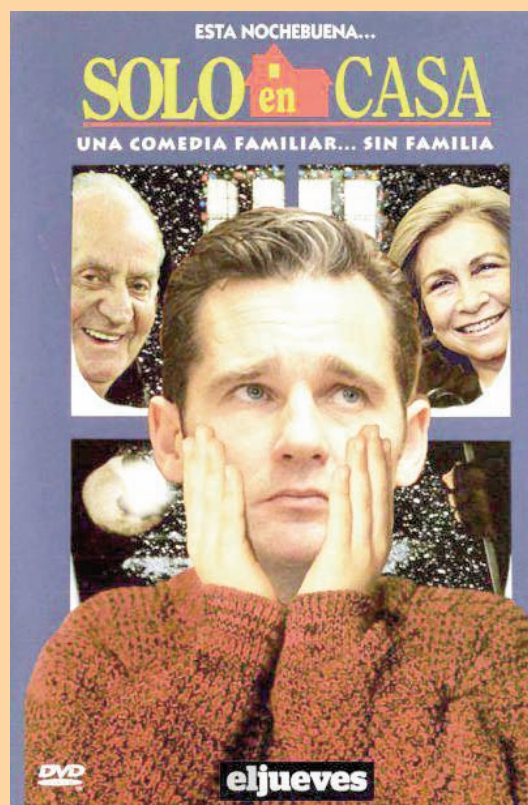
tenim solució. Si no tenim festa, ens la inventem i, si no, l'agafem d'altre lloc. Per això no sabem ni d'on som ni on anem! El que fa la globalització!

Malpensats

La gent tot ho pensen i mira que som roïns! Doncs no diuen que mai s'ha vist un arbre de Nadal de color blau... que, mira!, casualment ací és el color corporatiu del PP. Deslligats, si està ple de boscos d'avets blaus a la serra d'Irta sense anra més lluny. De fet, a València passa el mateix cada vegada que promocionen la Fórmula 1 o l'Open de tennis: de fons sempre el mateix blau. Sort que sempre hi ha gent alerta, si no pensaríem que es tracta de propaganda subliminal.

Cartellera

Tornem amb l'ultima de les pel·lícules d'aquesta sèrie dedicada a la més rabiosa actualitat i, enllaçant amb la data nadalenca en què estem, tanquem el cicle amb *Solo en casa*, de la família més irreal que mai hem tingut. Tal com diu en el guió, "Esta Nochebuena, una comedia familiar... sin familia". Des de la factoria d'*El Jueves*, certament, han sabut impregnar de realitat el seu film en aquestes dates tan assenyalades. L'any que ve ja tornarem amb més estrenes de la cartellera irreal de l'Estat espanyol.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text **EL LECTOR**

Aquesta d'avui és l'última carta que li escric d'aquest 2012 de fallida apocalipsi. Estic temptat ara mateix de caure en el tòpic de fer un resum del que ha estat l'any que ara agonitza. I ja sap vosté com sóc de fàcil i sí, efectivament, em tiraré de peus a la temptació. Podria, perquè podria, agarrar tots els exemplars de La Veu i copiar-ne els titulars i concloure amb un desig –sincer d'altra banda- que el 2013 fóra millor que enguany. I després de tant de romanç i tant de menjar castigador del colesterol, mire, això faré, no tinc ganes de pensar.

No seré tan animal de copiar els titulars de tot l'any, no. Tan sols aniré a les Veus del mes de gener. Ara mateix, crega'm no sé de què parlaven, però estic absolutament segur que els temes es podrien repetir afegint, a tot cas, més gravetat a l'assumpte.

Allà vaig. Primer número del 2012, del dia 13 de gener: "Inici d'any calent. Els ciutadans empenyats passen a l'atac – Festa de la carxofa solidària i amb polèmica". Algú dubta que podríem començar el 2013 amb un titular idèntic? A tot cas suposo que el que caldria fer seria posar la paraula "empenyats" entre comes perquè ara, segur, som tooooooooooos els ciutadans empenyats i moooooooooos els que hauríem de passar a l'atac. Per una altra banda es comenta que la Festa de la Carxofa va portar polèmica, no en recordo el motiu, però enguany segurament tornarà a haver algun imbècil que dirà que a quin sant

li donen a Pichi la Carxofa d'Or si ell no en sap res del camp i, a més, va tindre la poca vergonya de jugar amb el Barcelona i no amb el Madrid. .

Els titulars del número del dia 20 de gener serien també actuals: "Enfrontats Administració i

vosté que l'Administració és un ens estrany sense cara ni ulls i, per tant, no hi ha cap culpable que entre toooooooooooooos ens n'haguem de fer càrrec del milió i mig d'euros. I sí, confio que la festa que li fan a sant Antoni pugua resistir la crisi i continue celebrant-se amb el mateix esperit de sempre. Ja que estic, ja que estic. Mire, a mi em sembla que la gent de la confraria del sant barbut ho ha fet tan bé aquests darrers anys que sense voler s'ha autoimposat una sèrie de fites que no tots els anys es podran assolir. Per exemple, trobo que igual seria festa si no es llençaren tantes coques, que deuen valer molts diners. I la foguera igualment seria bonica sense els focs d'artifici que la precedeixen. Que aguanten el ritme mentre puguen, però quan no puguen, no passa res, a Benicarló la gent hem estat –deien els vells- sempre humils i no necessitem grans coses per xalar. No troba?

I l'últim del mes, del dia 20 de gener: "Centres educatius "públics" sense recursos a la vora de la fallida". Igualet, igualet, però amb el professorat sense la paga extra de Nadal, moooooooooos xiquets i xiquetes sense material escolar per manca de recursos a les cases, les

escoles i els instituts públics i també els públics concertats patint l'augment de ràtios i l'augment de retallades.

Així que ja sap, si volen repetir el mateix que l'any passat ho poden fer amb total tranquil·litat perquè, efectivament, serà el mateix però com diuen els músics dropos de les bandes dolentes, més carregat de bombo.

Feliç any nou, senyora Garcia!

administrats per temes de vivenda.- Festa de sant Antoni". Això era a principis d'any, compte. Si en deu haver ara de casos d'enfrontaments per qüestions d'habitatges. Només caldria recordar l'immens embolic que ens costarà a toooooooooooooos els benicarlondos la bonica quantitat d'un milió i mig d'euros. Quan es barallen administrats i Administració i perd l'Administració, perdem toooooooooos, és clar. I ací, senyora Garcia, ja sap

2013

Fronteres

text JOAN HERAS

Encetem un nou any, un any que per als amants d'oracles i de supersticions segur que donarà molt de joc. Les campanades des d'on els gustos o la tradició marquin, el raïm com sempre o ja pelat i despinyolat, l'escenari del traspàs d'any pot ser el de sempre o un de nou perquè de vegades cal innovar. I els brindis necessaris per renovar les ganes i potser per recordar a algú que no hi pot ser- o algú que ja no hi serà més. I després dels primers moments d'alegria, de benvinguda al nou calendari, potser es va definint una pregunta, un dubte, una consciència: ¿podem estar aquí ben tranquils i satisfets celebrant que encetem un nou any quan hi ha molta gent que no ho pot celebrar o que senzillament no té resa celebrar?

Brindem, sí, per nosaltres, pels dies que ens ofereix aquest nou any, per l'amor necessari, per l'amistat, pels projectes, per les meravelloses novel·les que ens esperen per ser llegides, potser pels carrers d'una ciutat que descobrirem i que començarem a estimar en algun moment d'aquest nou any. Brindem, sí, pel record precís dels qui ja no hi són però sí que hi són, pel desig, per la lluita necessària. Però ens costa brindar si pensem en aquella família que definitivament –com tantes altres en aquest país- ha creuat el llindar de la pobresa i no sap què fer aquesta nit, en l'aturat de llarga durada que no troba res de res i compta amb angoixa els dies que li queden de subsidi, en el que constata que el seu intent de deixar el seu país per venir aquí i tenir una vida millor ha fracassat i cal emprendre el retorn, en el que està decidint que no pot continuar i que cal tancar el negoci familiar, en tots els que repassen el seu nom en les llistes dels qui esperen ser desnonats.

Necessitem anar més enllà de la dicotomia. Si ens quedem només en un cantó o l'altre –celebrem sense pensar en el nostre voltant o no celebrem res perquè hi pensem del tot- quedem atrapats en la teranyina de la parcialitat. Si ens endinsem per un camí més tortuós però més concret, més palpable, que assumeixi el conflicte, la certesa de la diversitat de dimensions que constitueixen

la realitat, potser trobarem una manera de fer i de viure que no ens encalli, que no ens aboqui a l'abisme de l'individualisme més estricte, de l'hedonisme sense contemplacions o de la impotència o el desconcert. Pensem en la tradició d'Occident –la que no ha triomfat, és cert- que entén la realitat com un equilibri de contraris, com una harmonia sovint precària entre oposats que es necessiten i, en aquest sentit, recordem a un Heràclit o a un Nietzsche. Pensem en teories cabalístiques o d'altres tradicions culturals que també entenen la realitat com una suma complexa de diversitats sovint contradictòries. Si ens situem en aquesta perspectiva, podem intentar trobar un punt d'equilibri entre la necessitat de celebrar l'entrada d'un nou any i la consciència de les grans dificultats que viuen i viuran aquest any moltes persones d'aquests nostres països. Potser, en el fons, tot és més senzill del que pot semblar: necessitem tenir energia –i les celebracions amb les persones que estimem ens en donen una bona dosi- per afrontar amb esperit crític i amb ganes de lluita els atacs als drets fonamentals que aquest nou any tot apunta a indicar que es faran encara més visibles.

No sé si el número tretze del nou any animarà a profetes de diversos apocalipsis a pregonar catàstrofes o altres finals del món. Però sembla clar que els profetes de l'economia no veuen el final de la crisi que han generat uns quants –que evidentment no en pateixen els efectes i les dures conseqüències i que ens fan pagar a la majoria. Brindem, doncs, per viure –o resistir- amb tota la dignitat possible el temps que ens regalen aquests nous fulls del calendari .

De Santa Caterina a Nadal

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

"De Santa Caterina a Nadal, un mes cabal". Des de menut he sentit aquesta dita a la meua família. Fa, per tant, un mes just que es va celebrar Santa Caterina a les escoles de Benicarló. Enguany va ser una celebració una mica moguda, hi va haver cert rebombori perquè, per una denúncia que va fer una associació laica a la Conselleria d'Educació, es va prohibir celebrar la missa com a part dels actes festius escolars. Tot i que la missa s'oferia com un acte voluntari i fora del centre escolar, el cas és que no n'hi va haver, i en alguna escola es va substituir per un "acte cívic".

Independentment de l'opinió que ens meresquen aquests fets, que donarien peu a moltes reflexions, per a molts pares fou com a mínim sorprenent que una festa en honor a una santa no pogués incloure una missa, ni que fos voluntària i fora del centre escolar. El fet, indiscutible, és que la majoria de les festes de la nostra societat tenen un origen religiós, i això xoca amb aquells que tenen una concepció radicalment laïcista de la vida social.

En primer lloc, els elements religiosos no s'haurien de tractar amb una prohibició dràstica i impositiva, sinó amb diàleg i consens. Ja és ben trist que els laïcistes es comporten com nous inquisidors! Una segona qüestió és per quina cosa se substitueixen els actes i símbols religiosos, ja que sovint tenen una funció socialitzadora,

serveixen d'aglutinant col·lectiu, i això no és quelcom que es pugui esborrar fàcilment. Sovint, els "rituals" substitutoris són fins i tot ridículs, com les anomenades "comunions laiques", o les inscripcions dels xiquets en el registre en un acte que substitueix el bateig. Està clar que això encara s'ha de treballar més, o potser hi ha actes que s'han d'eliminar des d'una perspectiva laica, i no fer calcs del món religiós.

Ara ha arribat Nadal. Em pregunto si els pares que van oposar-se a la celebració de la missa de Santa Caterina s'han negat igualment que el seu fill (o filla) participe d'un pessebre

vivent, o que cante nadales a classe. ¿S'hauran tret les paraules "Jesús" o "Déu" o els àngels de les nadales, amb l'argument que estem en una societat laica? Si es pensa bé, el laïcisme portat a l'extrem cau en contradiccions o, almenys, en complicacions innecessàries. Si fins i tot els xiquets magrebins participen de les representacions nadalenes!

De tota manera, Nadal és una festa que ja té molt poc de religiosa per a la majoria de la gent. S'ha convertit en una festa del consumisme, ben laica, això sí. De fet, justament, des del punt de vista religiós és ben bé una altra cosa: una opció per la pobresa, la senzillesa i el compartir. Des d'un punt de vista no creient, no tenen cap sentit les crides a la solidaritat nadalenca, ni l'ambient que propicia un esclat de bons sentiments. Si no hi ha Déu, què estem celebrant aquests dies? Potser el triomf dels nous déus que l'han substituït.

IGNORÀNCIA CULPABLE

La de l'encara ministre d'Educació, de cognom estranger –Wert- envers els resultats –favorables i contrastats- dels programes d'immersió lingüística, avalats per la comunitat científica internacional, com els més contundents en l'aprenentatge –també del castellà!- en els territoris amb llengua pròpia.

No es prou, però, amb l'aval de la mateixa UNESCO, de la Comissió Europea i del Tribunal Constitucional, que el titular d'Educació s'entesta en qüestionar aquell model amb l'objectiu d' "espanyolitzar" –és a dir empobrir i limitar- als estudiants de Catalunya, recolzant les dues dotzenes i mitja de famílies, que s'entesten en tancar-se –i tancar als seus fills- en un monolingüisme retrògrad.

Clar que d'un tertulià a sou, promogut a ministre, què es pot esperar?

FINS QUAN?

Fins quan aguantarà un país, suposadament civilitzat i democràtic, com els EEUU, en la cursa pel manteniment del "dret" a portar armes de foc i a gastar-les, defensat per un sector important de la població i dels poderosos *lobbies*, que patrocinen les campanyes presidencials amb sucoses aportacions?

Quants innocents més –escolars, mestres, ciutadans...- han de ser assassinats encara, per prohibir-se la tinença d'armes mortíferes en mans de qualsevol, que pot generar –i genera- tals massacres, com la de l'escola de Newtown i abans la de l'institut de Littleton o del col·legi de Port Huron o de Minnessota o de la Universitat Politècnica de Virginia o de la de Texas...? I això, sense parar, des de 1927 quan foren assassinades 37 criatures en Bath (Michigan) en un llarg i penós seguici de morts.

Fins quan?

Marc Antoni Adell

EL CNB ACONSEGUEIX LA PERMANÈNCIA EN LA PRIMERA DIVISIÓ AUTONÒMICA

text i fotos CNB

Els dies 22 i 23 de Desembre, a la piscina municipal de Castelló, es va disputar la lliga autonòmica de primera divisió en la qual participaren els 8 equips que formen la categoria a la comunitat valenciana: CN Delfin, CN Piscis-Mislata, CN Ontinyent, CN Vila-real, CN Gandia, CN Benicarló, CN San Vicente i C Sirenas Catarroja.

El CNB, amb la seua entrenadora Miryam Martínez al capdavant, va presentar un equip format per 24 nedadors: Adrián Adell, Ferran Marzá, Javier Traver, David Marqués, Irene Sorando, Vanessa Bel, Marta Valdearcos, Ana García, Gisele Mateu, Noemí Anta, Cristina García, Carla Fresquet, Lucía Piñana, Carlos Fuente, Albert Astor, David Valdearcos, Alberto Añó, Marcos Fuente, Clàudia Barrachina, Ester Segura, Nerea Sorando, Miguel Piñana, Marc Fresquet i Sara Marqués.

Després d'unes brillants i fantàstiques carreres amb duríssima competència amb els equips rivals, els nostres nedadors aconseguiren mantindre a Benicarló un any més a la primera divisió de la natació valenciana. S'ha de recordar que en aquesta categoria els benicarlantos han de competir amb clubs molt poderosos de poblacions que tenen, totes elles, molt més habitants que Benicarló.

Especialment significada va ser la remuntada final que el nostre equip va fer a la darrera sessió, omplint, d'orgull i emoció, el cor dels nombrosos aficionats que es desplaçaren a Castelló per animar a l'equip.

Aquesta bona notícia per a la natació comarcal es completa agradablement amb l'ascens, procedent de la segona divisió, aconseguit pel CN Vinaròs aquest mateix cap de setmana a la piscina de Sagunt. Així, l'any proper tindrem als 2 equips de la comarca junts a la primera divisió.

XXXV Sant Silvestre, la prova més antiga del País Valencià

text VICENT FERRER

El dilluns, a les 19,30 hores, donarà inici la XXXV Carrera de Sant Silvestre, que organitza el Club d'Atletisme Baix Maestrat i que és la més antiga de les que es disputen al País Valencià. La prova és open, pel que participen esportistes federats o persones que volen tancar l'any corrent un poc abans del sopar de cap d'any. L'eixida es donarà des de la porta principal de l'Ajuntament de Benicarló i la línia de meta estarà instal·lada en la Plaça de Sant Bartomeu. El club organitzador espera, un any més, batre el nombre de participants, alguns dels quals corren disfressats, donant major colorit a aquesta prova.

BENICARLO 31 DE DESEMBRE 19,30 HORES

XXXV SAN SILVESTRE BENICARLANDA

ORGANITZA
C.A. BAIX MAESTRAT

COL·LABOREN
AJUNTAMENT DE BENICARLO

COMISIO DE FESTES

BATRA

Caixa Benicarló

CENTRO OPTICO
EVA MARIN
VISION 300

INSCRIPCIONS PLAÇA SANT BERTOMEU
½ HORA ABANS DE LA PROBA

VICTÒRIA A DOMICILI

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Vull deixar ben clar que la meua feina s'acaba quan escric la darrera paraula d'aquesta pàgina i després li poso el punt i final. I ja està. L'amo em paga per això, però no per haver d'aguantar les impertinències d'alguns lectors que no tenen una altra feina que anar pel món passant comptes. Sense anar més lluny, un que li diuen Geroni, que no se què collons és de no se què, em va emprendre l'altre dia: "le tu! Això que poseu de les banderes no és veritat, a vore si mireu la publicitat que he posat al camp. Quins ous teniu. A vore si alguna vegada parleu de mi i de la meua publicitat, que jo no us he fet res i sembla que a eixa revista em teniu mania". Jo, davant d'aquest atac tan gratuït com sobtat, no vaig saber què contestar. El que tampoc no podia fer era enfrontar-me amb tota la seua humanitat, perquè jo soc més aviat de naturalesa escarransida i perquè algú m'havia dit que era perillós. Per això, quan vaig vore que un se'm plantava al davant amb la clara intenció de dirigir-me la paraula, em vaig esglaiar. He de reconèixer que la seua cara em sonava d'haver-la vist en diferents llocs, però no acabava de trobar-lo en els registres de

la meua memòria. Llavors em va etzibar la frase que acabo de transcriure. La primera reacció va ser posar-me a córrer, perquè vaig pensar que per cames me'l feia de sobra. Però no. Em vaig quedar allà, amb la meua inconfusible cara de babau, aguantant tot allò. "I vostè qui és?"-li vaig preguntar- perquè a mi m'han ensenyat que als desconeguts amb una certa edat els he de parlar de vostè. De la seua mirada vaig deduir que no tenia intenció d'utilitzar els seus punys per a contestar la meua pregunta. Se'n va riure en vore la meua cara d'esglaia. Llavors va començar a parlar i vaig perdre mig matí per culpa d'aquesta pàgina, donant explicacions que no em corresponen. Ací s'escriu el que s'escriu. A qui no li agrada, que passe pàgina, però que em deixe viure. Jo no em poso mai amb ningú. Adjunto una foto del tal Geroni de fa un temps -ara està més prim- per si algú no el coneix. Per la meua part he de dir que el proper partit a casa li faré una foto a la publicitat en qüestió i, si a l'amo li sembla bé, la posaré a aquesta pàgina.

Ara hauria de començar a escriure de futbol, però abans voldria fer-los partícips del gran sopar que l'altre dia em vaig cruspitar tot aprofitant que a casa meua no hi havia ningú a qui pogués molestar l'olor que desprenia. El dia abans m'havia comprat un parell de sardines de casco, i les tenia a la nevera ben tancadetes a una bossa de plàstic. Només diré que vaig agafar quatre tomates de penjar, dos ous, les dues sardines i una paella amb un dit d'oli... i no vaig deixar ni les espines. Avui no entraré en detalls.

Ara si, ara vaig a parlar de futbol encara que totes les notícies que tinc em venen per diferents fonts que no puc contrastar perquè jo no hi vaig ser present. Però el que sí que és objectivament cert és que vam guanyar el filial del Castelló, també anomenat Castelló B, per un a tres. Tots tres gols aconseguits per Marcos Cano, cosa que a mi no em sorprèn en absolut. Sembla que el canvi que la setmana passada vam ensumar es confirma, i l'actitud dels jugadors ha canviat substancialment. També sembla que la sort –o la justícia- ens estan posant al lloc que ens mereixem. Abans teníem infinitat d'ocasions i les fallàvem. Ara sembla que hem trobat el punt i ja ens comencen a entrar. Jo segueixo pensant que tenim plantilla per a mantenir la categoria sobradament. Ara, suposo que amb motiu de tot aquest romanç del Nadal, no hi ha lliga fins el dia tretze de gener, que ens desplaçem a Massamagrell. Si, dos partits seguits fora de casa. La lògica ens diu que els nostres haurien de guanyar, perquè els de l'Horta Nord són els amos i senyors indiscutibles del darrer lloc de la classificació.

M'ha dit l'amo que la setmana que ve ens donarà festa. Amb aquest motiu, vull desitjar a tothom –Geroni inclòs- que l'any que comença siga indiscutiblement millor que el que se'n va, perquè si no és així ací en passarà alguna de grossa.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Una de nassos"

PODEU LLEGIR UN FINAL ALTERNATIU A AQUEST CONTE ENTRANT AL MEU BLOG: locomidexavi.blogspot.com

laveubenicarlo@terra.es

twitter: @Elstafaners

BREUS ESPORTIUS

text i foto VICENT FERRER

Victòria de l'infantil masculí a València i nova derrota a la recta final de l'equipo sènior

Dissabte passat, l'infantil femení va tornar a desplaçar-se fins a Castelló per enfrontar-se, en aquesta ocasió, al Nou Bàsquet Femení. Va ser un partit ajustat, en el qual les benicarlandas van acabar cedint per dos punts, amb un resultat final de 28-26.

L'infantil masculí de segon any, es va desplaçar fins a València, per enfrontar-se al Joventut de Museros. El partit no va tenir molta història, ja que com demostra el marcador, els benicarlandos van dominar a plaer tot el partit. Victòria per 107-20, que els permet mantenir-se en la part alta de la classificació.

El cadet femení es va desplaçar en el matí del diumenge fins a Vila-real. Va ser un partit entretingut, que es va mantenir igualat durant gran part dels quaranta minuts. No va ser fins ben entrada la segona part quan les benicarlandas van aconseguir distanciar-se un poc en el marcador, avantatge que van mantenir fins al final del partit. D'aquesta forma, les nostres xiques acomiaden l'any amb la seua primera victòria de la temporada, amb un resultat final de 34-45.

El cadet masculí no va poder sumar la seua quarta victòria consecutiva i va caure derrotat per un dels primers classificats de la competició. El Vinaròs va ser superior com reflecteix el marcador final 85-56.

El júnior masculí va jugar a casa davant el Maristas. Durant tot el partit el marcador es va mantenir igualat, amb diferències curtes, però quasi sempre a favor dels benicarlandos. Així es va arribar als últims minuts del partit. Després d'un final de nervis i imprecisions, la victòria no va poder quedar-se a casa per un sol punt 51-52.

De forma similar a l'anterior partit, el sènior masculí va tornar a caure derrotat a casa, jugant contra el CE Grau de Castelló. Després d'anar gran part del partit per davant en el marcador, l'equip va tornar a veure com el rival remuntava, amb un resultat final de 56-59.

La regidoria d'esports i el CB Benicarló organitzen un 3x3 de 5 hores l'últim dissabte de l'any

Habitualment el 3x3 basket se celebra a l'estiu per a promocionar aquest esport, però enguany s'ha organitzat un segon esdeveniment d'aquest tipus entre la regidoria d'Esports i el Club Bàsquet Benicarló, obert a jugadors amb més de 15 anys, estiguen federats o no. La competició es realitzarà a l'annex del Pavelló Poliesportiu, dividida en dues categories: torneig sènior /júnior i torneig dinosaures per a majors de 35 anys. donarà començament a les 19.00 hores i finalitzarà a les 24.00. Els equips deuran estar formats per cinc jugadors.

Tres jugadors de l'equip cadet convocats per el

Sabado 29 Diciembre

3x3

BALONCESTO

Torneo Dinosaurios - Mayores de 35 Años
Torneo Senior/Júnior - De 15 a 35 Años
5 jugadores por equipo
Precio: 50€/Equipo
 (Camiseta del mismo color por parte del equipo)
De 19:00 a 00:00
Cinco horas de Baloncesto para despedir el año!

Ajuntament de Benicarló
Regidoria d'esports

Colabora C.B. Benicarló!

Anexo Pabellón Polideportivo Benicarló
Jornadas de Convivencia

+ info: Manolo 691144553 | www.basquetbenicarló.com | basquetbenicarló@hotmail.com

seleccionador autonòmic

Tres jugadors de l'equip cadet, del Castell de Peníscola FS Benicarló, que estan entrenats per Antonio Vacas, han estat cridats per Víctor Grau, responsable de la selecció cadet de la Comunitat Valenciana.

Pau Vallés, Lluís Boronat i Nico Bru ja han debutat a les ordres del seleccionador valencià, amb molt bones sensacions per al tècnic i sols esperen una cridada seua per a partits oficials.

Els tres jugadors van entrenar divendres passat en el pavelló benicarlando juntament amb el primer equip, per a comprovar el primer entrenador Ricardo Iñiguez la seua progressió, atès que els equips de la base estan sent molt important per a la directiva del club del Baix Maestrat.

